

Forfatter: Udrag fra De fortryllede Fingre

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 147.

Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296366081520.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

Alle fandt unegtelig, at hun nu var bleven besynderlig vakker, og forklarede det, som en Følge af hendes muntre Stemning efter Kjøbenhavnsreisen, og af hendes stærke Væxt i den sidste Tid, tilligemed den hastige Udvikling af hendes Legemsformer, som syntes fremkaldt ved den lykkelig gennemgaaede Sygdom. Selv var hun overbeviist om, at hun ved sin Gudmoders Konst og ved sine fortryllede Fingre, under den store Konstners Veiledning, havde givet sig det vakkre Ansigt. Besøget hos Gudmoderen havde hun dog aldrig talt om til Nogen, og - for ikke at gjælde for afsindig - talte hun nu heller ikke om, hvorledes hun i Kjøbenhavn var bleven ommodelleret. Fætter Jørgen havde hun ikke villet lade sig see for med sit grimme Ansigt i Kjøbenhavn; men hun havde hørt hans Stemme, naar han besøgte hendes Fader og spurgte efter hende; hun klædte sig da altid paa, som hun foregav, medens hun kigede gennem Nøglehullet paa den tillaaede Dør, for kun at see ham. Nu ventede hun bestandig et Besøg af ham paa Parcellen; men han kom ikke.